

מכון שמע בני עיה"ק ירושלים ת"ו

בעזה"ה

בשורה טובה

בעזרת השי"ת יצא לאור עולם
בהסכמות ובעצת גדולי התורה והחסידות
הספר הנפלא והמבוקש

ילקוט אמרות קודש
ממון הבעש"ט ותלמידיו זי"ע
בעניני האמונה
מלוקט מתוך כתבי הקודש
ככתבם וכלשונם הטהור
ומסודר לפי נושאים וענינים
וערוך ברוב פאר והדר

מטרת הספר

...להאיר ולחזק את האמונה לדורנו דור עיקבתא דמשיחא,
ולפשט כל העקמומיות והספקות והתהיות שבלב שבעניני
האמונה, בדרך הכבושה לנו ממון אור שבעת הימים הבעש"ט
הק' ותלמידיו ותלמידי תלמידיו הקדושים ממשיכי דרכו זי"ע.
(מתוך ההקדמה)

מתוך הענינים המבוארים בספר

- דרכי חינוך הבנים לאמונה שלימה
- נפלאות ההשגחה פרטית
- אמונה פשוטה או אמונה חושית?
- דברי חיזוק לדורנו דור עיקבתא דמשיחא
- ועוד הרבה ענינים חשובים באמונה

הפצה ראשית עין יעקב
(מול השטיבלעך מאה שערים)
טל' 02-5829171

להשיג בכל חנויות הספרים

יהודי יקר דע לך!

- האמונה בהשי"ת היא המצוה העיקרית
שבתורה ותכלית כל המצוות
(ספח"ק), האם אינו כדאי ללמוד
היטב פרטי ועניני זאת המצווה כדי
לקיימה בשלימות?
- ע"י חיזוק האמונה בהשי"ת ישתנו כל
עניניך ברוחניות ובגשמיות מן הקצה
אל הקצה לטובה ולברכה.

הספר החדש
לימי הרחמים
והרצון

מסילות
באור החסידות

בס"ד יצא לאור הכרך השלישי של ספר "מסילות באור החסידות"
 על המועדים המבאר את דרכי העבודה וחובת האדם בימים קדושים
 ונשגבים אלו, ירח האיתנים - דתקיף במצוות, מחודש אלול, ימי
 הרחמים והסליחות, ראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים,
 ערב חג הסוכות, זמן שמחתנו על כל מצוותיו וחוקותיו, שמחת בית
 השואבה, הושענא רבה, שמיני עצרת, שמחת תורה ונעילת החג,
 קדושת המועדים הנמשכת לימות החורף, שבת בראשית ועוד...
"מסילות" - מורה דרך אישי בנתיבות החסידות!

להתעורר למשמעות הימים

להשיג בחנויות המובחרות
 לבירורים: 0722-411-322 או בדוא"ל: orhatzafun@gmail.com

בס"ד

הזפיעו!

ספר נועם שיח מהדורת "ובלכתך בדרך" - חלק א'

אוצר שיחות המלהיבות את הלב
משולבות בעובדות נפלאות והנהגות מגדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

איגרת נדירה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

בעזהש"ת, ט' בטבת תשע"ה

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא המה גליונות "נועם שיח", והם אוצר שיחות ודברי תורה אמרים יקרים יוצאים מבאר מים חיים, שנאמרו לעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים החשובים דלייקוואד הגה"ח רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד דק"ק סאנטוב, והדברים יוצאים מן הלב להשקות את בני ישראל, דברים נשגבים מתוקים מדבש המלהיבים את הלבבות ומעוררים לתורת ה' ולעבודתו, אשרי לו שזכה להאיר ולהשפיע על אח"י הצמאים לדבר ה' ואני בתוכם שכבר דליתי מנהר הגדול הזה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הגליונות לפונדק אחד, ולהוציא ספר יפה ומפואר "נועם שיח", אשר יוצא לאור לרגל שמחת לבו בנושאי בנו החתן המופלג בתור"ש נ"י, ובדאי יתקבל ספר נפלא זה ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל המבקשים את ה'.

השי"ת יהיה בעזרו ויפוצו מעיינותיו חוצה, לגלות ולהאיר בקרב עמך ישראל את האור כי טוב, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה, וימשיך במפעליו הברוכים בעזר ותעצומות, מחיל אל חיל ילכו, בבריות גופא ונהורא מעליא, וירוה נחת דקדושה מכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת דקדושה, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

אברהם אלימלך בידרמן

הפצה:

1-718-384-1324

עריכה:

9996551@gmail.com

להגיע גבוה יותר

סידור תתקבל השלם

בשילוב עצות נפלאות מיוחדות ונדירות מגדולי הדורות המסייעות לכוונה
בתפילה ולקבלת התפילה במרומים ומביאות שפע רוחני וגשמי למתפלל

כי כל תפילה, תתקבל.

מהדורה מפוארת • הגהה חדשה ומדוקדקת ביותר

כולל כל התפילות לימות החול, לשבתות ומועדים • לפי מנהגי
הספרדים ועדות המזרח • עם פסקי הלכות קצרים הסדורים במקומם

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

בהוצאת מכון "יסודות"

טל': 03-5707894

לזרם צדיקים

התבודדות

הרנסה

אתיקות בתפילה

רפואה

לימוד גמרא

התקרבות לזרם

סידור הק"ן

דירה בירושלים

שלוש בית

ועוד ועוד...

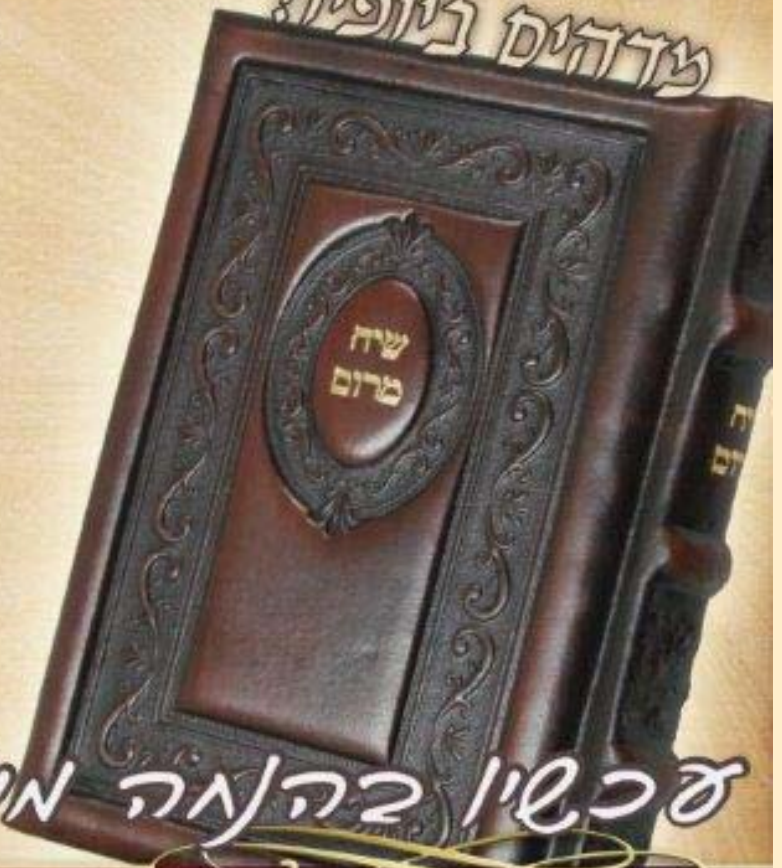
ספר

שיח מרומ

מהגה"צ הרה"ח ר' אליעזר ברלנד שליט"א

מעל 130 תפילות קצרות
לכל נושא וזמן

מדהים ביופיו!

עכשיו בה/נה מילאג!

מול שטיבלאך מאה שערים
רח' עין יעקב 31, טל: 02-5829171

מספר דף ומשפט

כל כנויי נזירות פרק ראשון

להזיר אינו נזיר והרי זה כמי שלא הוציא
בשפתיו כלום. נזירות פ"א הל' ז

דף ב ע"ב

אמר שמואל^א כגון שהיה נזיר עובר
לפניו:

כיצד: הרי שהיה נזיר עובר לפניו ואמר ומב"ם א
אהיה הרי זה נזיר הואיל ובלבו
היה שיהיה כמו זה ואע"פ שלא פירש
ואמר אהיה כמו זה.

וכן אם אחז בשערו ואמר אהיה נאה או
אהא מכלכל או אהא מסלסל או
שאמר הריני מסלסל או הריני מכלכל או
הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר והוא
שיגמור בלבו להזיר. נזירות פ"א הל' ו

לימא קסבר שמואל^א ידיים שאינן
מוכיחות^ב לא הוויין ידיים:

האומר לחבירו מודר אני ממך משמע ומב"ם ב
דבר זה שלא ידבר עמו, מופרש
אני ממך משמעו שלא ישא ויתן עמו,

דף ב ע"א

כל כנויי נזירות כנזירות:

ומב"ם א כל כנויי נזירות כנזירות, כיצד: מקומות
העלגים שמשנין את הדבור ואמר שם
הריני נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר.
נזירות פ"א הל' ח

האומר אהא הרי זה נזיר:

ב ראה להלן דף ב ע"ב אות א'.

נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר:

ג ראה לעיל אות א'.

הריני כזה:

ומב"ם ד הרי נזיר עובר לפניו ואמר הריני כזה הרי
זה נזיר... נזירות פ"ב הל' ד

הריני מסלסל הריני מכלכל:

ה ראה להלן דף ב ע"ב אות א' ד"ה וכן.

הרי עלי ציפורים... וחכמים אומרים
אינו נזיר:

ומב"ם ו אמר הרי עלי צפרים אע"פ שהיה נזיר
עובר לפניו ואע"פ שהיה בלבו

מספר אוצר העיון

סימן א'

הכלב שנשך את העסקן

ב"ק ב:

ראובן חבר בארגון "מזהירי השבת", ועובר סמוך לכניסת השבת בין החנויות הפתוחות כדי לזרז את סגירתן לכבוד שבת המלכה. לאחרונה, כשעמד ברחוב והזהיר את שמעון, אחד מבעלי החנויות – התנפל עליו כלבו של שמעון, קרע את מכנסיו ונשכו, עד שנזקק לטיפול רפואי. ראובן תובע פיצוי על כל נזקיו, שבאו מחמת כלב תוקפני זה. שמעון טוען שכלב זה רגיל בבני אדם ואינו פוגע בהם לרעה, והפעם כנראה התרגש ויצא מגדרו, ולכן אינו חייב לשלם. מה הדין?

א. סוגי התשלומים השייכים לענייננו / ב. סוגיית שור תם ושור מועד / ג. מועד מתחילתו – משונה או רגילות / ד. מזיק מעצמו או משושה / ה. יכולת לדון דיני נזיקין בימינו / ו. דיני ריפוי ושבת בזמן הזה / ז. מנהג הגאונים לנדות עד שיפייס / ח. הסמכות לדון בנשיכה בבית דין בימינו / ט. הכרעת הדיינים בבוררות / י. טענו חייטים והודה לו בשעורים / יא. חיוב לשלם כדי לצאת ידי שמיים

א. סוגי התשלומים השייכים לענייננו

יש להקדים ולהציג את האפשרויות העומדות בפני הדיינים בדיון זה (על פי דין התורה, בבית דין של מומחים וסמוכים, כפי שהיה בתקופת חז"ל), עוד טרם שנלמד כל אחד מהם לפרטיו השייכים לענייננו:

- דין הכלב כדין שור תם (ובבי"ד של מומחים וסמוכים יתחייב בעליו לשלם חצי מנזקי הבגד מגופו של השור, ויפטר מתשלום הטיפול הרפואי).
- דין הכלב כדין שור מועד מתחילתו (ובעליו ישלם את נזקי הבגד במלואו).
- דין הכלב כדין אב נזיקין שן או רגל (ובעליו ייפטר מלשלם כל נזק ברשות הרבים).
- דין הבעלים כדין משושה (ויש לברר אם חיובו כאדם המזיק בגרמא ופטור בידי אדם וחייב בידי שמיים, או שחיובו כאדם המזיק בגרמי וחייב בנזקי הבגד, ויש צד לחיובו גם בתשלומי הריפוי, כדלקמן).
- דין הכלב כדין משושה (במקרה שאדם אחר שיסה את הכלב, וחייב בעליו חצי מנזקי הבגד).

כמו כן יש לדון בנושאים נוספים השייכים לעניין, כמו היכולת לדון בזמן הזה, ממונות וקנסות, בוררות, תשלום לצאת ידי שמיים, טענו חייטים והודה בשעורים ועוד.

עד כאן ההקדמה. ועתה נצא לדרך (הערה: שיעור זה מהווה פתיחה ללימוד מסכת בבא קמא, ולכן הושם דגש על מושגי היסוד).

ב. סוגיית שור תם ושור מועד

הנושא היסודי בדיני נזיקין הוא הגדרת שם המזיק, וממנו נגזרים פרטיו ודיניו. ותחילה נדון בדין "קרן".

הגמרא (בתחילת מסכת בבא קמא, דף ב:) עוסקת באב נזיקין "קרן", ומפרטת את תולדותיו "נגיפה, נשיכה, רביצה, בעיטה". ביאור לענייננו, נשיכת שור היא תולדה של קרן, שדינו לשלם בשלוש פעמים ראשונות חצי נזק, כשור תם, ואח"כ נזק שלם, כשור מועד.

הסיבה לחילוק זה מובאת בהמשך (במשנה במסכת בבא קמא דף ט"ו): "הבהמה אינה מועדת לא ליגח, לא ליגוף, לא לישוך, לא לרבוץ ולא לבעוט". והכוונה ב"אינה מועדת" לומר שאין זו רגילותה של הבהמה. וכיוון שעשתה דבר משונה, שלא כדרכה – חייב בעליה מגזירת הכתוב לשלם חצי נזק, מדיני שור תם (ותשלום זה ייקרא קנס, מאחר ששור רגיל נקרא "משומר" ופטור. הצד השני, שלא נפסק כמוהו, לומד שנדרש לשמור על שור, ובגלל ראשוניות הנגיחה – הפחיתה התורה את החיוב מנזק שלם לחצי).

ובענייננו – אפשר לדמות נשיכת כלב לנשיכת שור (שסתם נשיכה היא בכוונת היזק, ולכן היא תולדה דקרן. אמנם יש הבדל בין הנשיכות, שלנשיכת כלב יש אולי יותר רגילות מנשיכת שור), ואפשר להביא ראיה מסוגיית כלבא דאכל אימרי (כלב שאכל כבשים גדולים, שאין רגילותו בכך, מסכת בבא קמא דף ט"ו:) או חמור שלעס סל (שם דף י"ט:) – שני מקרים המוגדרים ע"י הגמרא כנזק של קרן, הואיל ופעולת ההיזק משונה, ואינה בכוונת אכילה אלא בכוונת היזק. א"כ גם כאשר הכלב נשך את ראובן ואת בגדיו – אי אפשר לתלות בכך פעולת אכילה או הרגל כלשהו, אלא נשיכה בכוונת היזק, ולפיכך הרי זו קרן, ומשלם חצי נזק.

א"כ אם אכן נדמה את דין נשיכת הכלב לדין נשיכת שור, נראה לכאורה שיש לחייב את שמעון על נזקי כלבו מחמת הנשיכה כמו שור שנשך, שהוא תולדה של קרן, שחייב בפעם הראשונה חצי נזק מדין שור תם, ולאחר שלוש פעמים מתחייב נזק שלם, כדין שור המועד.

וכאן המקום להדגיש את החילוק בין דיני אדם המזיק לשור המזיק, כנלמד בגמרא (במסכת בבא קמא דף כ"ו. ודף ל"ג.), שאדם המזיק חייב בארבעה דברים (תשלומי צער, ריפוי, שבת ובושת), ושור פטור עליהם.

מספר הלכות שבת למעשה מהג"ר אליהו פאלק שליט"א אנגליה

טעי"פ ריקארדע"ר¹ המרעיש בשבת ויו"ט

לכבות על ידי נכרי

א. שאלה: מעשה במשפחה גדולה שהיו מסובים בליל פסח אצל הסבא שערך את הסדר, ובאמצע הסדר הפעיל אחד מהנכדים הקטנים את הטעי"פ ריקארדע"ר בקול רעש גדול שמבלבל את כל המסובים.

האם מותר לומר לנכרי לכבות?

תשובה: כן!

ולכתחילה מומלץ לומר רק בדרך רמזו^א, ואף שבדרך כלל אסור להנות ממלאכת גוי גם ברמזו^ב, כאן אינה נחשבת הנאה אלא רק הסרת מפריעו^ג.

וכן כתב המשנ"ב (ש"ז סקי"א) על אופן היתר ברמז המבואר שם בשו"ע: "ומכל מקום לא יהנה הישראל מאותה מלאכה עד אחר השבת".

ג. כמבואר בתוס' (קכ"ב. ד"ה ואם) שנכרי שכיבה דליקה אין איסור להשתמש בבית מפני "שאין ישראל נהנה במעשה הגוי". והובא בקיצור במג"א (של"ד סק"ז, ראה גם בתהלה לדוד רע"ו ד' ד"ה והנה לפי).

מתי אסור
גם בהסרת
מונע

ולכאורה יש לבאר את החילוק מדין גוי שפתח בור של לפת שאסור להנות מהלפת (מג"א תקי"ח סקי"ד, שו"ע הרב שם כ"ב, ומשנ"ב מ"ה), מפני שבדליקה יש כבר בית והגוי רק מונע מהדליקה מלקלקלו (כמבריא ארי), אבל בבור של לפת כל שלא נפתח הבור הרי זה כמו שאין לו עדיין את הלפת (שו"ר כעי"ז באמירה לנכרי (דרברמדיקר) פרק י"ז הע' ט').

ויש עוד אריכות דברים בדברי הפוסקים בגוי שפתח אגרת הנ"ל, אמאי

א. כגון 'הרעש הגדול מפריע לנו' (כעי"ז בארחות שבת ח"ב עמ' תמ"ה).

הכלל הוא שכל דיבור על מה שחסר לאדם ולא אודות המלאכה שצריך לעשות, הרי הוא רמז שלא בדרך ציווי ואין בו איסור 'אמירה' לגוי, כמבואר במג"א (ש"ז סק"כ), שו"ע הרב (שם ס"ז), ומשנ"ב (שם סקע"ו) [במג"א ושו"ע הרב "איני יכול לקרותה כל זמן שאינה פתוחה". ומשנ"ב "הנר אינו מאיר יפה או אינו יכול לקרות לאור הנר הזה". וראה כלכלת השבת (אמירה לעכו"ם אות ה') "מותר לומר לגוי... מה שחסר לו"].

אבל כאשר מזכיר את המלאכה, וכגון "אשמח אם מישהו יכבה את המכשיר הזה", אסור, מפני שהוא כמו "כל המכבה אינו מפסיד", שאין היתר אלא במקום הפסד (ש"ז סעיף י"ט).

ב. שלא גרע מגוי שעשה מעצמו מלאכה בשביל ישראל, וכגון שהדליק בשבילו נר, שאסור בהנאה (רע"ז א').

אופני רמז
שמות

© כל הזכויות שמורות למכון אוהב ספרים
אסור לשכפל או להעתיק בלי רשות מפורשת מ.א.ס.

מספר צורת הבית

העזרה בבית שני

מידת עזרת ישראל ועזרת כהנים

ב) ואלו הי"א אמות נקראו מקום דריסת רגלי ישראל, ומכאן ולהלן עד המזבח נקראו מקום דריסת רגלי הכהנים (מ"ה מ"א), והוא גם כן י"א אמות כרחנן התם וסמך. נמצא בין הכל ממזרח העזרה עד המזבח כ"ב אמה. ותנן נמי (מ"ג מ"ה) מבין האולם ולמזבח כ"ב אמה.

לפי שכל העזרה ההיא שבבית שני משער המזרחי עד האולם רק ע"ו אמה, ובאמצעה ל"ב אמה למזבח, ישאר לך ^{לכל צד} כ"ב אמה, אבל החצר הוה שבבית של עתיד יבנה במהרה בימינו הוא מאה אמה לפני האולם, וכשתשים המזבח באמצעו ישאר לך ל"ד אמה מהשער המזרחי ולמזבח, וכן ל"ד אמה בין המזבח ולאולם, וכשתחלוק אותן ל"ד אמה של מזרח המזבח, חצין לדריסת רגלי ישראל וחצין לדריסת רגלי הכהנים, יהיה כל אחר רוחב י"ז אמה וכיניהם הדוכן.

עזרת ישראל

ג. לכל צד כ"ב אמה. כתב מהר"ט שכשם שבמשכן מובח הנחושת היה חולק את החצר שלפני המשכן, ומניח כ"ב אמות למזרחו וכ"ב אמות למערבו, אף מזבח בית עולמים כן.

כדברי הימים (ב' ה' יג) בפרשת ותשלם והלויים המשוורים לכלם לאסף וגו' עומדים מזרח למזבח.

ובפ"ב דמדות (מ"ה) ^{א"ר} אליעזר בן יעקב שמשנתו קב ונקי (נחשן מו), מעלה היתה וגבוהה אמה והדוכן נתון עליה, ובה ג' מעלות של חצי אמה. ואיתא התם (מדות שם) שהיא (העזרה) ברוחב י"א אמה ממזרח למערב, (והמעלה היתה) לאורך העזרה מצפון לדרום.

עזרת ישראל

^{הז} א"ר אליעזר בן יעקב שמשנתו קב ונקי. יתכן שכוונת רבינו שבמשנה שם משמע דאיכא מלונתא בהא, ולנזק לא היה שם מעלה ודוכן אלא אך ראשי מספסין להבדיל בין עזרת ישראל לעזרת כהנים, ולחכי וחוצר רבינו למימר ש"ל אליעזר בן יעקב הסובר שהיה שם מעלה ודוכן – משנתו קב ונקי ולפיכך הלכה כוותיה ולא כח"ק. וכן מסק הרמב"ם מ"ו מבה"ב ה"ג ומהלך כל עזרת ישראל בשוה ועולה ממנו לעזרת הכהנים במעלה גבוהה אמה ועליה דוכן יש בו שלש מעלות וכו'.

מספר תורת יומא

פרק א - שבעת ימים

דף ב.

עניני פרישת כהן גדול ליוה"כ

סימן א

דין פרישה מביתו ומאשתו ◇ פרישת כ"ג ללשכת
פרהדרין מן התורה או מדרבנן

(א) משנה, שבעת ימים לפני יוה"כ מפרישין כהן גדול
'מביתו' ללשכת פרהדרין. כתב בתפארת
ישראל דביתו תרתי משמע, א- מביתו ממש [ללשכת
פרהדרין], ב- וגם מאשתו [דביתו זו אשתו]. וצ"ב
מאי קמ"ל מילת 'מביתו', דהא כיון דתנן דפורש
ללשכת פרהדרין שהוא מקום קודש, א"כ ממילא
אשתו אסורה לבוא שם דהלשכה מקום קודש, ומה
בא המשנה להשמיענו דמפרישין אותו מביתו. וכן
הקשה בגבורת ארי לקמן ג: בא"ד כי אתא.

(ב) וי"ל דהנה חיוב פרישה יליף ליה ר' יוחנן
ממילואים (ויקרא ח' ל"ד) מפסוק כאשר צוה
וגו' [עיי' בגמ' סוף העמוד, ולקמן דף ג:], ונחלקו
הראשונים האם זה דרשה וילפוטא גמורה וחיוב
פרישת כהן גדול קודם יוה"כ הוא מן התורה דומיא
דמילואים, או דהוי רק אסמכתא וחיובו אינו אלא
מדרבנן.

דעת תוס' דפרישה אסמכתא

(ג) שיטת תוס' (דף ד. ד"ה נכנסו) דפרישה דילפין
ממילואים אינו אלא אסמכתא בעלמא

ע"כ, ולפי"ז י"ל דשפיר תנן במתניתין תרתי:
דמפרישין אותו מביתו ומאשתו, דבזה דמפרישין
אותו מביתו ללשכת פרהדרין בלבד עדיין לא מוכרח
לפרוש מאשתו, דהא פרישה ללשכת פרהדרין אינו
חיוב גמור אלא אסמכתא, ואולי יצא משם לשעה
לביתו, לכן בעינן לדין נוסף של פרישה מאשתו.

דעת הראב"ד פרישה מדאורייתא

(ד) אך לדעת הראב"ד בתמיד (דף ל., הובא בגבול"א דף
ג: ד"ה כי אתא): דהפרישה צריכה להיות
במקום קודש דומיא דמילואים, והוא ילפוטא גמורה
מדאורייתא, והוסיף הגבול"א שם דלדבריו הא דפורש
מאשתו, אין זה משום דנאמר בו חובת פרישה
מאשתו, אלא דממילא הוי הכי, דכיון דכהן גדול
נמצא במקום קודש ממילא אשתו אסורה שם, ואסור
לצאת משם דומיא דמילואים ע"ש. א"כ קשה למה
תנן במתניתין דמפרישו מביתו, פשיטא דאם פורש
למקום קודש אשתו אסורה שם, וצ"ע.

(ה) וי"ל לשיטות דפליגי על הגבול"א וסברי דמותר
לצאת לשעה (ע"י שפ"א ופנ"י) א"כ א"ש דיש
דין מיוחד שיפרוש מאשתו. עוד העיר ידידי ר' משה
קנינסקי שליט"א די"ל דנפק"מ כגון שלא פירש
בתחילת ז', דתו לא קיים דין פרישה בלשכה, דבעי
ז' ימים רצופים [עיי' סימן ה'], מ"מ עדיין צריך
לפרוש מאשתו [מדרבנן] משום חשש ספק נדה, דזה
דין נוסף מלבד חיוב לפרוש ללשכת פרהדרין.

א ע"י רש"י ו. ד"ה מביתו, שביאר קושית הגמ' שם שאשתו באה לשם כיון שאינו מקום קדוש. משמע אילו היה מקום קדוש א"א לאשתו
לבא לשם. אלא שהעיר לי הרב ישראל חיים יעקבי שליט"א, דהרי מן התורה אפילו הוא מקום קדוש אשתו מותרת שם, אמנם י"ל דמ"מ
אם הוא מקום קדוש בע"ק אסור שם ע"י תוס' ו. ד"ה מביתו, וא"כ אין צריך לומר דפורש מאשתו.

ב ולכאורה כן הוא דעת רש"י לקמן בדף ו. שכתב, דלשכת פרהדרין אינה מקום קדוש ע"כ, וע"כ דס"ל דילפוטא ממילואים אינה מן
התורה, דשם הרי היה במקום קדוש. וע"י הערה לקמן בסימן עא.

סימן ב

בענין מפרישין כהן גדול

משום קדושת היום בכל ימות השנה א"צ פרישה, אבל אם הוא משום דנכנס לפני ולפנים בעי פרישה גם בכל השנה.

ג) ועוד נפק"מ, לענין אומן הנכנס לק"ק לתקן, האם צריך פרישה. [אלא דהעיר לי ידידי הרב אליהו חיים לרנר מח"ס הדרת קודש על הרמב"ם הל' ביאת מקדש, דאולי כל חיובו דוקא בנכנס 'לצורך עבודה', ולא בסתם כניסה.] ולפי דברי הגבורת ארי הנ"ל דפרישה הוא מחמת קדושת הקרבנות, ודאי לא שייך זה באומן.

ד) ועיין באור שמח (ריש הלכות יוה"כ) דנקט לדבר פשוט דחיוב פרישה בכ"ג ביוה"כ הוא משום שנכנס תחילה לפני ולפנים [אבל אינו מעכב כיון שכבר נתקדש הכהן גדול, משא"כ במילואים דלא נתקדשו עדיין, פרישה מעכבת], ע"ש בכל דבריו.

כהן הדיוט שעובד ביוה"כ האם צריך פרישה

ה) והנה לדעת כמה ראשונים (הובא לקמן ריש פרק ב') דלעבודות שאינן מיוחדות ליוה"כ א"צ כהן גדול אלא מדרבנן. יש לעיין בגוונא שכהן הדיוט יעבוד האם יצטרך פרישה או לאו, וזה תלוי בכל צדדים הנ"ל, דאי משום קדושת קרבנות אפשר לומר דאין קדושת אותן קרבנות כ"כ חמורה כיון דאינו מקריב קרבנות יוה"כ ולא בעי פרישה, וכן לטעם דנכנס לפני ולפנים, אין זה שייך בעבודה של הכהן הדיוט, אבל להטעם דקדושת היום יש לדון דגם הכהן הדיוט יצטרך הפרשה. [אם לא שנדחה דגם קדושת היום היינו משום קרבנות].

ו) הנה רש"י (ד"ה שבעת) כתב, שכל עבודות יוה"כ אינה כשרה אלא בו ע"כ. והקשה במרומי שדה דמאי קמ"ל, ותירץ, דאילו היה הדין דשארי

א) משנה, שבעת ימים לפני יוה"כ מפרישין כהן גדול. והביאו הרמב"ם פ"א מעיוה"כ ה"ג. ונראה דמלשון 'מפרישין' משמע קצת שב"ד מפריש אותו, ועיין בזה"י.

ב) משנה, מפרישין כהן גדול. מלשון המשנה משמע דכל השנה היה כהן גדול מוכן, ואותו כהן גדול המוכן מפרישין שבעת ימים לפני יוה"כ. ויש לדון האם יש חיוב למנות כהן גדול לכל השנה. וצ"ע. ועיין דברינו לקמן דף יח. סימן תקלח.

סימן ג

טעם חיוב פרישה

א) משנה, מפרישין כהן גדול. הנה בגמ' יליף חיוב פרישה ממילואים. ובטעם הפרישה כתב הגבורת ארי (בעמוד ב' ד"ה ואין דנין פרישת ד' לז') וז"ל: דאין סברא להצריך פרישה משום קדושת מלאכה, אלא דוקא משום 'קדושת קרבנות'. וכ"כ לקמן (בדף ג: ד"ה ומשמע לי) דפרישות אלו לצורך הקרבה היו ע"כ. הרי דס"ל 'דפורש משום קדושת קרבנות'. ויסוד דבריו מבואר בתוס' בדף ב: ד"ה אימא כפרה ע"ש"ה.

ב) והנה בחי' הגאון רבי מנחם זעמבא (סי' י"ג והובא באמרי מבשר כאן) חקר אי פרישה הוא משום קדושת היום או משום קדושת המקום דנכנס לפני ולפנים, ונפק"מ לענין כהן גדול הנכנס לקודש הקדשים בשאר ימות השנה, לדעת הגר"א (המובא בסוף ספר חכמת אדם) דגם בשאר ימות השנה מותר לכהן גדול ליכנס לקודש הקדשים ובתנאי שיקיים כל הדינים האמורים בפרשת יוה"כ ע"ש. ולכן אי זה

ג) והנה דעת הרמב"ם (פ"א מעיוה"כ ה"ג) דחיוב פרישה הוא מקבלה ממש רבינו, וכתב שם גם דצריך פרישה מאשתו שמא תמצא נדה. ולדבריו יש לעיין אי סובר דלשכת פרהדרין היתה מקום קודש או לא, [עייין בלשונו בפ"א מהל' יוה"כ ה"ג שכתב דמפרישין אותו ללשכתו שבמקדש, ולא כתב אם הוא מקום קדוש]. דאם הוא מקום קדוש צ"ב כנ"ל, דלמה לי למימר תרתי, תיפוק ליה דמדין חיוב פרישה למקום קודש בלבד צריך לפרוש מאשתו. [וצ"ל דנפק"מ כנ"ל במקום שלא פירש ללשכת פרהדרין דמ"מ צריך לפרוש מאשתו].

ד) ועיין סידור היעב"ץ (עמודי שמים, דף קה). שמביא מאחד מבני רומי ששהה בירושלים בתקופת יוה"כ, וכתב: שבעת ימים קודם היום ההוא, היו מכינים בבית כהן הגדול חמשה כסאות של זהב בתכלית היופי, לאב בית דין, ולנשיא ולכהן גדול, ולסגן הכהנים, ומלך וכו'. והזקן מן הכהנים היה קם על רגליו ואומר לפניו דברי כבושין ותוכחה ואומר לו ראה לפני מי אתה נכנס וכו', אחר זה היו מכריזין אומרים איך הכהן הגדול יוצא והולך ללשכה שלו אשר במקדש ואז יוצאים כל העם ללוותו וכו' ע"ש. ולכאורה זהו כוונת 'מפרישין'.

ה) עי' רש"י (ד"ה שבעת הימים) שכתב, שכל 'עבודות' אינה כשרה אלא בו ע"כ. משמע דיסוד דין פרישה הוא משום עבודה. או דילמא משום טומאה, כדי שיוכל לעבוד אח"כ.